

Paavo Kiljunen

Tervehdys Salpalinja-juhlassa Miehikkälässä 3.7.2016

Hyvä maanpuolustusväki, naiset ja miehet!

Minulla on kunnia tuoda tähän maanpuolustusjuhlaan Suomen Rauhanturvaajaliiton tervehdys. Liitto on valtakunnallinen veteraani- ja maanpuolustusjärjestö. Sen yli 30 paikallisyhdistyksessä on yhteensä noin 6 500 jäsentä. Rauhanturvaajaliitto on tänä vuonna Salpavaellus-tapahtuman suojelija.

Tänä vuonna vietämme myös Suomen rauhanturvaamisen juhluvuotta. Joulukuussa tulee kuluneeksi 60 vuotta siitä, kun ensimmäiset suomalaiset lähtivät turvaamaan rauhaa Suezille. Yhteensä noin 45 000 suomalaista on osallistunut tähän tärkeään toimintaan näiden 60 vuoden aikana.

Juhlavuoden kunniaksi rauhanturvaajille on myönnetty kriisinhallintaveteraanistatus. Perusteena on lähtöpäätöstä tehdessä otettu huomattava henkilö- ja perhekohtainen riski. Muistutaahan kriisinhallinnan toimintaympäristö usein sodan vaikeita ja vaarallisia olosuhteita. Tappioiltakaan ei ole vältytty. 49 suomalaista on menettänyt henkensä kriisinhallintapalveluksen yhteydessä. Yli 30 on vaikeammin fyysisesti vammautunut. Myös operaatioperäisiä psyykkisiä oireita esiintyy.

Kriisinhallintaveteraanistatusta ei rinnasteta sotiemme veteraanien asemaan.

Rauhanturvaajien jälkihoidon kehittämisellä ei syödä kunnia-kansalaisten kuormastosta. Rauhanturvaajien asiallinen jälkihoito ei uhkaa sotiemme veteraanien asemaa.

Hyvä juhlayleisö!

Salpalinja on aikanaan rakennettu Isänmaan turvaksi – viimeiseksi lukoksi turvaamaan maamme itsenäisyys ja kansan vapaus. Vaikka Salpalinjan rakenteita ei koskaan testattu tositalanteessa, se hoiti epäsuorasti tehtävänsä. Tietoisuus linnoitteesta heikensi hyökkääjän intoa ja vahvisti puolustajan taistelutahtoa.

Suomen puolustusjärjestelmän perimmäisenä tarkoituksena on estää sota. Näin turvataan itsenäisyys, poliittisen johdon päätöksenteko ja kansalaisten elinmahdollisuudet. Valmistautumisella nostetaan kynnyistä mahdolliselle tunkeutujalle. Kun kynnyks on riittävän korkea, sota vältetään. Suomen puolustus perustuu nyt ja tulevaisuudessa vahvaan omaan järjestelmään. Sen tukena on monipuolinen kansainvälinen yhteistyö.

Näin rauhanturvaamisen juhluvuonna voimme todeta, että Suomen etuja puolustetaan myös maamme rajojen ulkopuolella. Osallistuminen kansainvälisiin operaatioihin vahvistaa maamme asemaa monin tavoin. Osallistumisella Suomi osoittaa kuuluvansa kansainvälisiin vastuunkantajiin resurssiensa rajoissa. Osallistuminen vahvistaa myös kotimaan puolustusta.

Operaatiokokemuksen karaisemat sotilaat ovat palattuaan entistä valmiimpia myös isänmaan puolustukseen. Jo pitkäaikainen ympärivuorokautinen toiminta kriisialueen vaarallisessa toimintaympäristössä kehittää henkilökohtaista valmiutta ja suorituskykyä. Pääosa kotiutuneista palaa kotimaahan positii-visesti muuttuneina. He ovat kokemuksineen myös siviiliyh-teiskunnalle arvokas resurssi. On yhteiskunnallisesti järkevää, että myös tukea tarvitsevat kriisinhallintaveteraanit kykenevät työkykyisinä hyvään elämään kotimaassa.

Työssä käyvä ja elämästään nauttiva kriisinhallintaveteraani on sekä yksilön että yhteiskunnan näkökulmasta parempi vaihtoehto kuin elämästään eksynyt. Kaikki pidetään siis mukana eikä ketään jätetä. Rauhanturvaajaliitolla on tässä tehtävässä tärkeä vapaaehtoistoimijan rooli viranomaisten tukena.

Hyvät kuulijat!

Viime vuosina kiristynyt turvallisuusilmapiiri näkyy ja tuntuu myös Suomessa. Maanpuolustuskeskustelu on vilkastunut. Ulko- ja turvallisuuspoliittinen selonteko on eduskunnan käsittelyssä. Loppuvuonna valmistuu myös puolustusselonteko.

Vuonna 1944 kirjoitti eversti ja sotahistorioitsija J O Hannula seuraavasti: *" Suomen asema on kerta kaikkiaan sellainen, ettei sille suoda puolueettoman katselijan osaa silloin, kun suurten ristiriitojen myrskyt järkyttävät Euroopan mannerta."* Talvi- ja jatkosodan kokemukset olivat tuoreina tuon mielipiteen taustalla. Tuo lausuma istuu hyvin myös tämän päivän tilanteeseen. Itämeren alue on niin pieni pelikenttä, ettei siinä ole katsomopaikkoja ja vapaalippuja. Puolustusjärjestelmää pitää suhteuttaa turvallisuusympäristöön sillä tavoitteella, että sota vältetään. Jos ja kun olemme itsellemme rehellisiä, lähtökohdaksi otetaan todellinen turvallisuusympäristö, eikä sellainen ympäristö, jollainen toivoisimme sen ideaalimaailmassa olevan. Tätä taustaa vasten Suomen puolustuksen tulevaisuutta on suunniteltava.

Kaikissa vaihtoehdoissa Suomi tarvitsee niin vahvan oman puolustusjärjestelmän, mihin voimavaramme suinkin venyvät. Tämän oman järjestelmän tueksi tarvitaan monipuolinen kansainvälinen yhteistyö. Suomalainen asevelvollisuus on kestävä

järjestelmä kouluttaa tarvittava henkilöstö taitaviksi ja hyvähenkiseksi maanpuolustajiksi. Naisten vapaaehtoinen palvelus täydentää kokonaisuutta. Maanpuolustusjärjestöillä on oma keskeinen ja tärkeä roolinsa kokonaisuudessa. Perustuuhan Suomen puolustus ennen kaikkea hyvin koulutettuun ja puolustustahtoiseen reserviin. Näin Isänmaan puolustus pysyy koko pienen kansamme yhteisenä asiana.

Hyvät kuulijat!

Iso ja lopulta yllättäväkin uutinen herätti Euroopan ja suomalaiset juhannusaattoon Iso-Britannian kansanäänestyksen tuloksen varmistuttua. Britannian irtautuminen EU:sta on paitsi taloudellinen myöskin turvallisuuskysymys. Onhan Iso-Britania EU:n vahvin sotilasmahti. Kukaan ei tiedä vielä eroamisprosessin aikataulua eikä Iso-Britannian ja EU:n tulevan suhteen sisältöä. Joka tapauksessa irtautuminen heikentää EU:n yhteistä ulkopoliittikkaa ja myös puolustusta. Brittien uhkapelistä maksetaan kalliisti sekä Manner-Euroopassa että Iso-Britanniassa. Hyvä maanpuolustusväki!

Talouskriisin kiusaama Suomi on edelleen hyvä ja puolustamisen arvoinen maa. Sotilaallinen kriisi ei ole elämän arjessa puurtavalla kansalaisella päällimmäisenä murheena. Hyvä ja turvattu elämä on oltava kaikille mahdollista. Siksi täytyy toivoa ja uskoa, että vaikeat ja kansalaisiin joskus ikävästi vaikuttavat päätökset johtavat parempaan Suomeen. Sellaista Suomea halutaan varmasti puolustaa.

Toivotan lopuksi kaikille turvallista ja kaunista loppukesää!